

Борис био законити престолонаследник и није имао потребе да оптужује Димитрија за самозванство. Преузевши власт, Романови су природно назвали Бориса "Годуновим" по мајчином презимену и приписали му свој сопствени политички маневар: оптужити Димитрија за самозванство. При томе су себи очистили пут на престо, одстранивши сина "самозваног Димитрија".

Занимљива чињеница: у току целе своје историје, Романови су невесте за себе узимали из исте области Голштин-Готторп, недалеко од града Либека. Познато је (в. Герберштајна [422], стр. 58) да је становништво тог дела северне Немачке руског порекла. "Међутим, са Либеком и Голштинским херцогством је граничила некад област Вандала са чувеним градом Вагријом, тако да се сматра да је Балтијско море добило име од те Вагрије... "море варјага", ... пошто су тада вандали били моћни и имали са русима заједнички језик, обичаје и веру." ([422], стр. 60). Настаје хипотеза да су Захарјини-Јурјеви потекли из околине града Либека. Одавде потиче и легенда о балтијском пореклу Рјурика. Јасно да је долазак Романових морао бити интерпретиран (у доба Романових) као велика корист за земљу. Мада су некада Голштинско херцогство насељавали руси, већ у XVI веку су те земље биле чисто немачке. Уопште, политика Романових је била већином чисто немачка, а и њихове методе владавине су такође биле немачке (западне). На пример, у периоду оприштинне 1563-1572. год. у Русији се по први пут помињу гоњења због вере. Уништавани су муслимани и јудеји, који нису примили хришћанство. Никаквих информација о било чему сличном у руској историји пре тога нема. Русија је као што је познато имала монголски = турски принцип подношења вероисповести. Сви ратови између руса и казанских (татарских) кнежева су имали чисто политичку основу. Чак и освајање Казања описано у руским летописима нема никакву религијску подлогу ([422], стр. 104-105).

Владавина првих Романових (Михајло, Алексеј, Фјодор Алексејевић) је праћено масовним спаљивањем књига, уништавањем архива, црквеним раскол, борбом са козацима (= Хордом). Мање-више добро осветљена, документована руска историја почиње тек од времена Петра I Романова. Пре тога је била борба, немири, грађански рат, где је основни противник било козаштво тј. Хорда, која се у то доба сконцентрисала на Дону. У то доба спада и изнуђени почетак земљорадње у козачким областима. До тада је земљорадња била козацима забрањена. Уочимо узгред да су у Санкт Петербургу у XVIII веку посебни напори Романових били усмерени на доказивање Западу да распрострањено тамо гледиште о високом пореклу Степана Разина (западни извори га називају "царем") "апсолутно није тачно". Па ипак, историчари знају да је уз Разина био извесни царевећ Алексеј. Зато је XVII век (Разиново доба) раздобље борбе за престо између Романових и старе, Хординске династије (козаштва). Романови су победили захваљујући новом ватреном оруђу које је дошло са Запада (мускете), како смо већ приметили.

14. Паралела између руске и литванске историје